

Indenrigsministeren (*Sigurd Berg*): Ja, det bøjer jeg mig selvfølgelig for, naar Formanden siger det, men jeg vil saa kun ... (Uro paa Tilhørerpladserne).

Formanden: Tilhørerne maa forholde sig rolige eller forlade Tilhørerpladserne.

Indenrigsministeren (*Sigurd Berg*): Jeg vil saa kun minde om de meget, meget stærke Udtryk, det ærede Medlem brugte overfor min Fremgangsmaade i denne Sag. Det er min Overbevisning, at saaledes som det ærede Medlem har talt i denne Sag, har han ikke talt som en værdig Talsmand for danske Arbejdere. Men kunne det ærede Medlem og hans Parti selv være tjente med en saadan Optræden, saa forekommer det mig, at jeg og mine Meningsfæller kun kunne smile derad; thi det ærede Medlems Fremstilling vil kun have en saare stakket Tid at leve i. Det ærede Medlem sagde, at dette Forslag vilde blive dømt, det var kun et rent „Oplysningsværk“ at faa dette Forslag dømt. Jeg tænker, det ærede Medlem mente, at denne Oplysning skulde den socialdemokratiske Presse besørge. Men jeg anser det nu for heldigt, at det viser sig i stadig videre og videre Kredse, at Arbejderne have en Følelse af Uvillie overfor den Oplysnings ensidige Karakter, som de faa gennem den socialdemokratiske Presse. Jeg anser det ikke som et Oplysningsværk, naar dette Forslag bliver dømt, ikke som beroende paa Oplysning ved Møder eller slikt. Jeg skal sige det ærede Medlem, naar dette Forslag vil blive dømt. Det vil blive dømt, naar det faar Lov til at virke i det praktiske Liv. Naar denne Befolkning een Gang har stemt efter dette Forslag, saa kan det ærede Medlem spare sig alle sine store og buldrende Ord, for saa ville de slet intet Indtryk gøre paa Befolkningen. Og det kan maaske godt være, at vi ville opleve, naar der er gaaet en Række Aar, at høre paa Møder, at det specielt var den socialdemokratiske Politik, der bragte os det Fremskridt, der her er Tale om.

Det ærede Medlem sagde, at jeg havde ingen Tal nævnt af Interesse for Bopælsbestemmelsen. Jeg nævnedes, at Fraflytning og Tilflytning efter mine Undersøgelser fordelte sig meget godt procentvis. Nu hørte jeg nogle enkelte Tal fra det ærede Medlem for Lyngby (Wilmann). Men saa vidt jeg har hørt, talte han ogsaa Kvinderne med for at faa de store Tal — de mange Kvinder, som dette Forslag „berøver“ Valgret. Ja, dette Forslag berøver

Kvinder Valgret! Det er jo nemlig overordentlig mange Kvinder, der nu have kommunal Valgret her i Landet! Disse Forsøg paa at faa store Tal ved at tale om de Kvinder, der blive berøvede Valgretten ved dette Forslag, synes mig mest af alt at vise, hvor fattig man i Virkeligheden er paa Angrebspunkter overfor dette Forslag. Jeg nævnte netop Tal, der havde Betydning i saa Henseende. Jeg viste den sociale Fordeling af Vælgerne, og det er jo det, der har Betydning med Hensyn til denne Bopælsbestemmelse: om man ved at indføre en saadan Bestemmelse begaar nogen social Ubillighed mod de mindre bemidlede i Landet. Jeg viste, at det gjorde man ikke. Jeg henpegede ogsaa paa Forholdene i Norge, hvor det har vist sig, at den 2-aarige Bestemmelse virkede saaledes, at man ikke fra noget som helst Partis Side, heller ikke fra socialistisk Side, har krævet at faa Bestemmelsen forandret. Og saa „tager“ man fra Tyendet, sagde det ærede Medlem. Det er ogsaa en Maade at tage paa! Ved dette Lovforslag faar Tyendet jo netop Valgret, de blive fuldt ud ligestillede med alle andre Erhverv og Stillingen her i Landet. Det er at „tage“ fra Tyendet! Det ærede Medlem talte om Raadmændene her i København og sagde, at Forholdstalsvalgmaaden var udmærket, naar man satte den i Forbindelse med den lige og almindelige Valgret. Men her er den netop sat i Forbindelse med den lige og almindelige Valgret. Raadmændene vælges netop af Folk, der ere udgaede fra den lige og almindelige Valgret. Forholdet er endvidere dette, at Magistratens øvrige Medlemmer ogsaa vælges af den lige og almindelige Valgret, idet de vælges af Borgerrepræsentationen og udgaa af den. Den Ordning, her foreslaas, er meget rimelig, og saa meget mere rimelig, som hvis den ikke blev vedtaget, vilde man have det Forhold, at i 8 Aar kunde man have et Flertal i Københavns Borgerrepræsentation, som overhovedet slet ikke var repræsenteret i Magistraten.

Det ærede Medlem talte om Skatteudskrivningsbestemmelsen og fastholdt, at her var der Tale om en Indskrænkning i Selvstyret. Det ærede Medlem fastholdt, at det, at man lagde Sagen i Vælgerne egen Haand, var en Indskrænkning i det kommunale Selvstyre. ... (*Borghjerg*: I Regeringens Haand.) ... Der var Tale om de Bestemmelser, hvor Opløsningsretten forelaa, om disse udtalte det ærede Medlem, at her var der Tale om en Indskrænkning i Selvstyret. Jeg synes, det er meget inter-